

Περιεχόμενα

1. ΚΕΝΤΡΟ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ CYENS ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΩΡΟΣ DOWN TOWN 24/01/2021 σελ.54,55
2. ΝΕΟ ΟΝΟΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ RISE ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ 24/01/2021 σελ. 14
3. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ... Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΧΝΕΣ 24/01/2021 σελ.8



Κέντρο Αριστείας CYENS: Νέα εποχή, καινούργιος χώρος

Νέστορας Νεστορίδης
CYENS Chief Operating Officer

Πείτε μας λίγα λόγια για το CYENS και σε τι δραστηριοποιείται.

Το CYENS είναι ένα Κέντρο Έρευνας και Καινοτομίας, με εξειδίκευση στα διαδραστικά μέσα, έξυπνα συστήματα και αναδυόμενες τεχνολογίες. Πιο συγκεκριμένα, το Κέντρο απαρτίζεται από 16 ερευνητικές ομάδες, τα μέλη των οποίων ασχολούνται με έρευνα σε θέματα χρήσης της επιστήμης της πληροφορικής, των εφαρμογές πολυμέσων, της εικονικής και επαυξημένης πραγματικότητας (VR and AR), τεχνητής νοημοσύνης (AI), Internet of Things, μηχανικής εκμάθησης (Machine Learning), ψυχολογίας, νευρολογίας, ανθρώπινων παραγόντων (human factors), της εκπαίδευσης και της ιατρικής. Γι' αυτό και οι ομάδες αυτές ονομάζονται διεπιστημονικές (multidisciplinary) και καταπάνονται με ερευνητικά προβλήματα για την επίλυση των οποίων συνδυάζονται οι εξειδικεύσεις του καθενός.

Πως ξεκίνησε τη λειτουργία του το Κέντρο;

Το Κέντρο αποτελεί συνεργασία των τριών δημοσίων πανεπιστημίων της Κύπρου - Πανεπιστήμιο Κύπρου, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου και Ανοικτό Πανεπιστήμιο - καθώς και των δυο γνωστών ακαδημαϊκών και ερευνητικών οργανισμών - Max Plank Institute of Informatics και University College London - υπό τον συντονισμό του Δήμου Λευκωσίας. Λαμβάνει χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό πρόγραμμα Horizon 2020, την Κυπριακή Κυβέρνηση, τα τρία Δημόσια Πανεπιστήμια της Κύπρου και διάφορους άλλους συνεργάτες όπως η PwC.

Το CYENS, ξεκίνησε τη λειτουργία του το 2018, με μια μικρή ομάδα υπαλλήλων, και έφτασε στο τέλος του 2020 να απαρτίζεται από περισσότερους από 85 ερευνητές και άλλο προσωπικό, και προγραμματίζει να ξεπεράσει τους 120 υπαλλήλους μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους.

Το CYENS μετακομίζει σύντομα σε νέες εγκαταστάσεις που παραχωρήθηκαν από το Δήμο Λευκωσίας. Πέστε μας λίγα λόγια για αυτό.

Ο Δήμος Λευκωσίας προχώρησε με τη συντήρηση και αποκατάσταση του κτιρίου «Κόμβος Επιχειρηματικότητας και Καινοτομίας» (πρώην ΣΤΟΑ) στην Πλατεία Δημαρχίας, έργο το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, την Κυπριακή Δημοκρατία και το Δήμο Λευκωσίας, κατά την προγραμματική περίοδο 2014 - 2020. Το CYENS θα φιλοξενηθεί σε πρώτη φάση στο κτήριο αυτό, ενώ σε δύο περίπου χρόνια το Κέντρο αναμένεται να φιλοξενηθεί στο συνορεύον κτήριο της Δημοτικής Αγοράς παλιού Δημαρχείου του οποίου η συντήρηση και αποκατάσταση έχει πρόσφατα ξεκινήσει. Στόχος του Δήμου Λευκωσίας είναι η δημιουργία μιας Συνοικίας Δημιουργικών Επιχειρήσεων και η ευρύτερη ανάπτυξη της περιοχής ως κόμβου καινοτόμου επιχειρηματικότητας, βιομηχανιών τεχνολογίας και καινοτομίας. Το CYENS θα βρίσκεται στο επίκεντρο της κοινότητας αυτής και φιλοδοξεί να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Πως μπορεί κάποιος να συνεργαστεί μαζί σας;

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι συνεργασίας με το CYENS τόσο σε ερευνητικού περιεχομένου μελέτες και έργα όσο και στην μελέτη και δημιουργία εφαρμογών και λύσεων σε ποικίλες πτυχές της οικονομικής και επιχειρησιακής λειτουργίας εταιρειών. Ως προς την ερευνητική πτυχή, το CYENS συνεργάζεται με κυπριακούς οργανισμούς, εταιρείες και πανεπιστήμια για την υποβολή προτάσεων σε εθνικούς και ευρωπαϊκούς χρηματοδοτικούς φορείς. Παράλληλα, αναπτύσσονται συνεργασίες με οργανισμούς και εταιρείες για την ανάληψη έργων που αφορούν στην ανταγωνιστικότητα ως προς τις μεθόδους παραγωγής και λειτουργίας τους. Ανάλογα με το έργο, μια ή περισσότερες ερευνητικές ομάδες

1. ΚΕΝΤΡΟ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ CYENS ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΩΡΟΣ

Μέσο: DOWN TOWN

Ημ. Έκδοσης: . . .24/01/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .24/01/2021

Σελίδα: 55



αναλαμβάνουν να εισηγηθούν και να αναπτύξουν μοντέλα και λύσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι συνεργασίες μας με τη SONY Pictures Animation, τη CYTA κ.α.

Περαιτέρω, το Κέντρο διοργανώνει προγράμματα επιμόρφωσης σε θέματα αναδυόμενων τεχνολογιών, με τη δυνατότητα προσαρμογής τους στις ανάγκες ενός οργανισμού, καθώς και προγράμματα που αποευνώνονται ειδικότερα σε νέους. Ταυτόχρονα, το CYENS μέσα από το νεοσύστατο χώρο δημιουργίας και κατασκευών, το Thinker MakerSpace, παρέχει πρόσβαση σε ερευνητές, τεχνίτες και άλλους δημιουργούς τόσο στα εργαστήρια του όσο και σε προσφερόμενα επιμορφωτικά προγράμματα.

Τέλος, το CYENS διοργανώνει ανοικτές στο κοινό διαλέξεις και διαγωνισμούς με στόχο τόσο την εκπαίδευση στα επιστημονικά θέματα στα οποία εστιάζεται το Κέντρο όσο και στην προσέλκυση ενδιαφέροντος στην διερεύνηση καινοτόμων και εφευρετικών λύσεων. Απώτερος στόχος, είναι η δημιουργία και υποστήριξη νεοφυών επιχειρήσεων συναφών με τους τομείς ενδιαφέροντος του Κέντρου.

Καταληκτικά, ποιο είναι το όραμα και οι μελλοντικοί στόχοι του Κέντρου;

Μπορούμε να διαχωρίσουμε τους στόχους του Κέντρου σε τρεις κύριες κατηγορίες; επιστημονικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς. Η εκπλήρωση των στόχων αυτών θα οδηγήσει στην υλοποίηση του οράματος που έχει τεθεί για το Κέντρο: να γίνει ένα διεθνώς αναγνωρισμένο σημείο αναφοράς στον τομέα των διαδραστικών μέσων, έξυπνων συστημάτων και αναδυόμενων τεχνολογιών, το οποίο θα στηρίξει την κοινωνικοοικονομική μεταμόρφωση και ανάπτυξη της Κύπρου μέσα από επιστημονική διάκριση, και καινοτόμο διεπιστημονική επιχειρηματική συνεργασία.

Στα δυο χρόνια πλήρους λειτουργίας του, το Κέντρο έχει θέσει γερά θεμέλια και έχει δημιουργήσει σημαντικές σχέσεις που θα βοηθήσουν να πετύχει τους στόχους του. Το νέο όνομα, το ανανεωμένο μας λογότυπο και οι νέες, σύγχρονες εγκαταστάσεις μας αποτελούν κομβικά σημεία στην περαιτέρω πορεία του Κέντρου.

2. ΝΕΟ ΟΝΟΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ RISE

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .24/01/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .24/01/2021

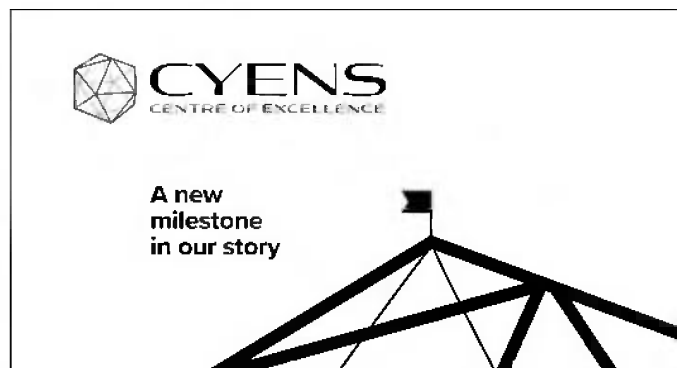
Σελίδα: 14



Νέο όνομα για το Κέντρο RISE

Μετονομάζεται σε Κέντρο Αριστείας CYENS

Νέα εποχή για το Κέντρο Αριστείας RISE Up- το Κέντρο Έρευνας και Καινοτομίας στην Κύπρο που ειδικεύεται σε διαδραστικά μέσα, έξυπνα συστήματα και αναδυόμενες τεχνολογίες με την μετονομασία του σε Κέντρο Αριστείας CYENS. Η λέξη «cyens» είναι ένας παλιός τρόπος γραφής της λέξης «scion», η οποία σημαίνει βλαστάρι, μια νέα αρχή πάνω σε έναν εύρωστο, πλήρη ανεπτυγμένο οργανισμό. Για το Κέντρο, το όνομα σημαίνει ακριβώς αυτό. Ταυτόχρονα, το ακουστικό παιχνίδι με τη λέξη που σημαίνει «επιστήμη», υποδεικνύει και την ιδιότητά του ως σημείου επιστημονικής έρευνας και πειραματισμού. Το Κέντρο, ως το αποτέλεσμα της συνεργασίας των τριών δημοσίων πανεπιστημίων της Κύπρου- Πανεπιστήμιο Κύπρου, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου και Ανοικτό Πανεπιστήμιο, καθώς και δυο γνωστών ευρωπαϊκών πα-



νεπιστημίων- Max Plank Institute of Informatics και University College London- υπό την καθοδήγηση του Δήμου Λευκωσίας, βρίσκεται τώρα στη φάση της πιο έντονης του ανάπτυξης, με νέους στόχους και δραστηριότητες, καθώς και ένα νέο όνομα και νέα διεύθυνση. Το Κέντρο ξεκίνησε το 2018, με μια μικρή ομάδα υπαλλήλων, και φτάνει το τέλος του 2020 με περισσότερους από 85

ερευνητές και άλλο προσωπικό, με απώτερο στόχο να συνεχίσει την ανοδική αυτή πορεία, ξεπερνώντας τους 120 υπαλλήλους μέσα στα επόμενα δυο χρόνια. Αντικατοπτρίζοντας την αύξηση αυτή, όλοι οι υπάλληλοι και λειτουργίες του Κέντρου μετακομίζουν με την αρχή του καινούριου χρόνου στο νέο -και τελικό- του χώρο, στην Πλατεία Δημαρχίας, στην εντός των τειχών Λευκωσία.

Ταυτόχρονα με τη νέα ονομασία, το Κέντρο υιοθετεί νέο λογότυπο και νέα ιστοσελίδα, www.cyens.org.cy. Χαιρετίζοντας αυτή την χρονιά που φέρνει νέες εξελίξεις Κέντρο, με την αλλαγή του ονόματος και τη μετακόμιση του στις νέες εγκαταστάσεις του, ο Δήμαρχος Λευκωσίας και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, Κωνσταντίνος Γιωρκάτζης, δήλωσε ότι το Κέντρο Αριστείας CYENS, με συντονιστή το Δήμο Λευκωσίας, αποτελεί κομμάτι της πόλης και αναπόσπαστο μέρος της ευρύτερης στρατηγικής του Δήμου για βιώσιμη αστική ανάπτυξη. Το κέντρο CYENS που βρίσκεται στην καρδιά της Συνοικίας Δημιουργικών Επιχειρήσεων, στο ιστορικό κέντρο της πόλης, δίπλα από την νεκρή ζώνη και από το κτίριο του Δημαρχείου, ενισχύει το οικοσύστημα και την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής ως κόμβος καινοτόμου επιχειρηματικότητας και καινοτομίας.

3. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ...

Μέσο: Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΧΝΕΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 24/01/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/01/2021

Σελίδα: 8



ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι σχέσεις εξουσίας διαμορφώνουν τον δημόσιο χώρο και στην Τέχνη

Στην «Κ» μίλησαν τέσσερις γυναίκες των εικαστικών για το θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης

Της **ΛΟΥΙΖΑΣ ΛΟΥΗ**

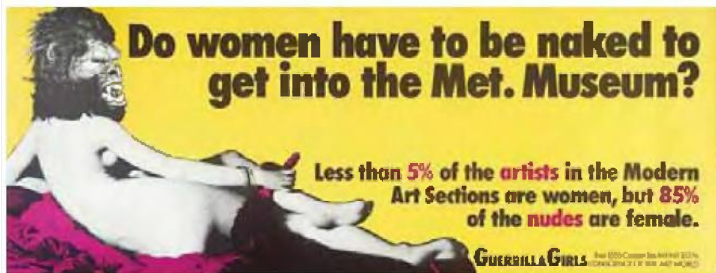
Η τέχνη πάντα ήταν ένας καθρέπτης της κοινωνίας, προβάλλοντας διάφορα ζητήματα, καυτηριάζοντας κοινωνικές συμπεριφορές, θέτοντας την κοινωνία ενώπιος ενώπιω με τα κακώς έχοντα. Αμέσως, μου ήλθε στο μυαλό η έκθεση με τίτλο «Ρώγες», που έγινε στη Λευκωσία τον Οκτώβριο του 2019 στην οποία οι συμμετέχουσες εικαστικοί έθιξαν το θέμα της γυναικείας ρώγας στη σημερινή καπιταλιστική κοινωνία, όπως έγραφαν στο δελτίο τύπου τους. «Η γυναικεία ρώγα στη σημερινή καπιταλιστική κοινωνία είναι προϊόν κατα-

να καταδικάζουμε αδικαιολόγητες συμπεριφορές. Η δική μου άποψη είναι πως πρέπει να υπάρξει ριζική αλλαγή στον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τέτοια θέματα. Με θλίβει να βλέπω άλλους και ιδιαίτερα γυναίκες να κατηγορούν οποιοδήποτε θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης, λέγοντας πως αυτοί δεν το πέρασαν γιατί δεν "προκαλούν". Το θύμα δεν "προκαλεί" τη σεξουαλική παρενόχληση λόγω ένδυσης ή συμπεριφοράς, αλλά ένοχος είναι ο θύτης και μόνο. Το κίνημα #MeToo σίγουρα μας έκανε όλους πιο ενήμερους και σε σχέση με παλιότερα, περισσότεροι βρίσκουν το θάρρος να μιλήσουν.

απλώς το γυμνό σώμα, η "μούσα", η ερωμένη, το υποκείμενο μιας εν πολλοίς πδονοβλεπτικής και εξουσιαστικής θέσης των πραγμάτων, ενώ η βία επί των γυναικών –συγκεκριμένη ή μη– υπήρξε το θέμα αρκετών μεγάλων έργων τέχνης. Στη σύγχρονη εποχή γνωρίζουμε, ωστόσο, ότι το πρόβλημα δεν είναι απλώς η έξωθεν επιβολή ενός πλαισίου καταστολής, αλλά ότι αυτές οι κυριαρχικές δομές λειτουργούν συγκροτητικά: με άλλα λόγια, οι σχέσεις εξουσίας και οι επιβαλλόμενες δομές έχουν ήδη διαμορφώσει τον δημόσιο χώρο και έχουν εσωτερικευθεί από τα υποκείμενα. Που σημαίνει ότι



Από την έκθεση «Ρώγες» στην Κύπρο, Οκτώβρης 2019.



Guerrilla Girls, Do Women Have To Be Naked To Get Into the Met. Museum? 1989, Tate Modern.



«What Were You Wearing?», University of Arkansas 2013.

3. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ...

Μέσο: Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΧΝΕΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 24/01/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/01/2021

Σελίδα: 8



νώλων, του οποίου η αξία πρέπει να διαφυλαχτεί», σημειώναν. Μεταξύ άλλων στην έκθεση μέσω των έργων έγινε και αναφορά στο πώς το κυρίαρχο αφήγημα «διαφοροποιεί το αντρικό από το γυναικείο στήθος και αναδείχθηκαν πτυχές περί της γυναικείας σεξουαλικότητας. Με αφορμή λοιπόν την πρόσφατη αποκάλυψη της Σοφίας Μπεκατώρου για τη σεξουαλική κακοποίηση που δέχτηκε, η «Κ» μίλησε με 4 γυναίκες από τον χώρο των εικαστικών. Η σεξουαλική κακοποίηση, οπωσδήποτε δεν έχει φύλο, ωστόσο όλες οι τοποθετήσεις που ακολουθούν αναδεικνύουν τη μεγάλη εικόνα της σεξουαλικής παρενόχλησης, που αφορούν κατά κύριο λόγο τις γυναίκες. Η καθεμία και ο καθένας από εμάς πρέπει να αντιληφθεί πως οι διακρίσεις και η κατάχρηση μιας θέσης εξουσίας δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτά.

Κατερίνα Παρτσαλίδου

Επιμελήτρια τέχνης

Χρειάζονται ριζικές αλλαγές

Η επιμελήτρια τέχνης Κατερίνα Παρτσαλίδου ανέφερε στην «Κ»: «Οι τέχνες γενικά έχουν τη δύναμη να ρίξουν φως σε σημαντικά θέματα, όπως η σεξουαλική παρενόχληση. Έχουν την ικανότητα να συμβάλουν στην ενσυναίσθηση και κατανόηση της εμπειρίας άλλων. Ένα παράδειγμα είναι το έκθεμα τέχνης "Τι φορούσε;" στο [πανεπιστήμιο](#) του Κάνσας το 2014, όπου επαναδημιούργησαν ρούχα γυναικών που δέχτηκαν επίθεση. Σκοπός του εκθέματος είναι να εκπαιδεύσει τους ανθρώπους ότι τα ρούχα δεν προκαλούν τη σεξουαλική παρενόχληση. Με αυτό τον τρόπο, η τέχνη βοηθάει να δούμε τα πράγματα από μια άλλη οπτική γωνία, μαθαίνοντας να μην επικρίνουμε τα θύματα αλλά

Ακόμη και σήμερα στον κόσμο της τέχνης, γνωστοί συλλέκτες, υψηλά στελέχη και καλλιτέχνες αντιμετωπίζουν κατηγορίες σεξουαλικής παρενόχλησης. Στους πολιτιστικούς οργανισμούς αυτό που μένει είναι να δημιουργήσουμε χώρους εργασίας που να προάγουν τον πραγματικό αμοιβαίο σεβασμό. Εν τέλει, πρέπει όλοι μας να συμβάλουμε στην ευρύτερη κοινωνική ευαισθητοποίηση».

Έφη Κυπριανίδου

Καθηγήτρια στη Σχολή Κάλων Τεχνών του [ΤΕΠΑΚ](#)

Ηθική συμπεριφορών

Η κα Έφη Κυπριανίδου καθηγήτρια στη Σχολή Κάλων Τεχνών του [ΤΕΠΑΚ](#) τόνισε στην «Κ» ότι η τέχνη αποτέλεσε διαχρονικά τόπο διακρίσεων, «Το 2017 σε μια ανοικτή επιστολή με τίτλο "Δεν μας προκαλεί έκπληξη", περισσότερες από 2000 γυναίκες και μη δυαδικά άτομα από τον χώρο της τέχνης, μεταξύ των οποίων οι καλλιτέχνιδες Jenny Holzer, Barbara Kruger και Cindy Sherman δήλωσαν ότι "έχουμε καταπατηθεί, υπονομευθεί, μας έχουν παρενόχλησει, έχουμε φυλακιστεί, προσβληθεί, απειληθεί και εκφοβιστεί από εκείνους που κατέχουν θέσεις εξουσίας, που ελέγχουν την πρόσβαση σε πόρους και ευκαιρίες". Η τέχνη αποτέλεσε διαχρονικά τόπο διακρίσεων, πεδίο άσκησης εξουσίας και ιδεολογικών συγκρούσεων. Εξάλλου, η έννοια του ιδιοφυούς καλλιτέχνη, μέχρι και τα πρώτα φεμινιστικά κινήματα στην ιστορία της τέχνης του 20ού αιώνα, αφορούσε αποκλειστικά άντρες. Εκείνοι είχαν το εκ φύσεως ταλέντο, εκείνοι συγκροτούσαν την κυρίαρχη οπτική επί του περιεχομένου της τέχνης και αποτιμούσαν την καλλιτεχνική αξία ενός έργου. Η γυναίκα ήταν

«Στον τομέα μας δεν πρόκειται για σεξ, αλλά για εξουσία και σεξουαλική τρομοκρατία».

«Εύχομαι μόνο και οι "μη επώνυμοι" να τυγχάνουν αντίστοιχης υποστηρικτικής αντιμετώπισης από τον νόμο, τα μέσα και την κοινωνία».

«Η τέχνη δεν αλλάζει, εξάλλου, τον κόσμο. Όμως μπορεί να δώσει φωνή σε όσα μοιάζουν ανείπωτα. Κι αυτό, από μόνο του, είναι αρκετό».

«Το θύμα δεν 'προκαλεί' τη σεξουαλική παρενόχληση λόγω ένδυσσης ή συμπεριφοράς, ένοχος είναι ο θύτης και μόνο».

η γυναίκα είτε εντός είτε εκτός του χώρου της τέχνης περιορίζεται στην έκφραση, στις δράσεις και στις αντιδράσεις της από μη συνειδητές συνθήκες που καθορίζουν όσα μπορεί να σκεφθεί ή να πράξει. Πώς βγαίνει κανείς από μια καταπεστική και εσωτερικευμένη συνθήκη; Πώς επερωτά την ηθική συμπεριφορών που μοιάζουν πολλές φορές αναμενόμενες ή «σχεδόν» φυσιολογικές; Πώς βρίσκει τη δύναμη να συγκροτήσει με κατεστημένες δομές και μηχανισμούς ελέγχου; Οι γυναίκες καλλιτέχνιδες υπήρξαν πρωτόπores: Το 1971 οι Suzanne Lacy

και Judy Chicago δημιούργησαν μια συνθήκη στην οποία το κοινό άκουγε ηχογραφημένες αφηγήσεις γυναικών θυμάτων σεξουαλικής βίας.

Το 1977, κατά την περίοδο όπου ένας κατά συρροή δολοφόνος γυναικών δρούσε στο Λος Άντζελες, μαυροφορούσε γυναικές πραγματοποιήσαν μια επιτελεστική δράση έξω από το Δημαρχείο, κρατώντας πινακίδες που έγραφαν "Στη μνήμη των αδελφών μας, αντιστεκόμαστε". Ίσως αυτές οι δράσεις φαίνονται απλές. Η τέχνη δεν αλλάζει, εξάλλου, τον κόσμο. Όμως μπορεί να δώσει φωνή σε όσα μοιάζουν ανείπωτα. Κι αυτό, από μόνο του, είναι αρκετό».

Σιμώνη Συμεωνίδου

Καλλιτέχνη

Χωρίς λογοκρισία

Η καλλιτέχνη Σιμώνη Συμεωνίδου μίλησε στην «Κ» τονίζοντας ότι η τέχνη καλλιεργεί το πνεύμα και έτσι αυτό βοηθά στην αίσθηση του δικαίου, «Πρώτιστος η τέχνη καλλιεργεί το πνεύμα, τόσο αυτών που την παρακολουθούν όσο και αυτών που την εφαρμόζουν. Η καλλιέργεια πνεύματος περιλαμβάνει ανάμεσα σε πολλά άλλα και την αίσθηση του δικαίου και του σεβασμού προς τον συνάνθρωπο. Αυτό λοιπόν είναι ένα κομμάτι στο οποίο θεωρώ ότι η τέχνη βοηθά στη μη ύπαρξη σεξουαλικών ή άλλων παρενοχλήσεων. Επιπρόσθετα, η τέχνη σε οποιαδήποτε μορφή της έχει τη δύναμη να μεταφέρει μηνύματα εμπειρικά, μέσα από συναισθήματα που προκαλεί. Κι αυτό που προέρχεται μέσα από το συναίσθημα αφομοιώνεται από το είναι μας και χαρασσεται στο μυαλό μας πολύ βαθύτερα από όσο μέσα από μια ενημερωτική πληροφορία που λαμβάνουμε. Θιγώντας, λοιπόν, οι καλλιτέχνες το

θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης έχουν τη δύναμη να μεταφέρουν έντονα το μήνυμά τους και να δώσουν λύσεις. Χρειάζεται βέβαια να υπάρξει και η απαραίτητη προβολή των έργων αυτών στο ευρύ κοινό, χωρίς λογοκρισία. Αυτό θα μπορούσε να γίνει τόσο μέσα από τη συλλογική προσπάθεια αλλά και με την υποστήριξη των ΜΜΕ. Όχι απλώς ως γυναίκα και άτομο του πολιτισμού αλλά και ως καθαρά σκεπτόμενο άτομο έχω την απόλυτη άποψη ότι κάθε τύπου παρενόχληση είναι απαράδεκτη και καταδικαστέα. Η διαφορά σήμερα σε σχέση με παλαιότερα είναι το ότι πλέον τα άτομα που έχουν παρενοχληθεί βρίσκουν πιο εύκολα το θάρρος να μιλήσουν γι' αυτό που τους έχει συμβεί. Ένας ακόμη σημαντικότερος παράγοντας όμως είναι ότι μπορούν να αναγνωρίσουν μια πράξη ως παρενόχληση σήμερα, ενώ παλαιότερα να τη θεωρούσαν αποδεκτή με τις δικαιολογίες "ίσως και να έφταγε η προκλητική μου εμφάνιση τελικά" ή "είναι άντρας, έχει ορμόνες" ή και "θα το υποστώ για να μη χάσω τη δουλειά μου". Αυτά πλέον θέλω να πιστεύω πως δεν υφίστανται. Το γεγονός ότι πλέον βλέπουμε συχνά "επώνυμα" άτομα να μιλούν δημοσίως για παρενόχληση που έχουν δεχθεί, πιθανόν να δίνει θάρρος στους υπόλοιπους να εκφραστούν πιο εύκολα. Εύχομαι μόνο και οι "μη επώνυμοι" να τυγχάνουν αντίστοιχης υποστηρικτικής αντιμετώπισης από τον νόμο, τα μέσα και την κοινωνία».

Κυριακή Κώστα

Εικαστικός

Να φανερώσουμε τις φωνές μας

Η εικαστικός Κυριακή Κώστα είπε στην «Κ», «Εμείς οι άνθρωποι στον κόσμο της τέχνης θέλουμε να πιστεύουμε ότι εξελισσόμαστε

και επιτυγχάνουμε ιστιότητα, να όμως που τα μαθηματικά και τα στατιστικά στοιχεία είναι ξεκάθαρα και μας δείχνουν την έκταση του πεδίου του προβλήματος. Γι' αυτό τον λόγο θα πρέπει να διαχειριστούμε την τέχνη μας με τέτοιο τρόπο, ώστε αφενός να φανερώσουμε τις φωνές μας, να τις μοιραστούμε με τον κόσμο, και αφετέρου να γνωστοποιήσουμε το ζήτημα της κακοποίησης και ανισότητας».

Αρχικά, θα πρέπει να ανοίξουμε το μυαλό μας και να δούμε το πρόβλημα σοβαρά. Όπως και παντού, έτσι και στην τέχνη η σεξουαλική παρενόχληση, αλλά και ανισότητα ανάμεσα στα φύλα, είναι αληθινή. Οι αριθμοί δεν λένε ψέματα. Η αλήθεια είναι ότι οι γυναίκες δεν έχουν ίση μεταχείριση στον κόσμο της τέχνης, και ακόμα και σήμερα που θα περιμέναμε να είναι πιο ισότιμα, υποεκπροσωπούνται και υποτιμούνται σε μισαίτια, γκαλερί και πλειστηριασμούς. Τα μεγαλύτερα ποσοστά έργων τέχνης σε μουσεία ανά τον κόσμο ανήκουν σε άντρες, επίσης, ενώ υπάρχουν πολλές γυναίκες που σπουδάζουν τέχνες και παράγουν άξιο αναφοράς υλικό, και πάλι δεν αναδεικνύονται ούτε κατά διάνοια στο ίδιο επίπεδο με τους άντρες. Όλα τα παραπάνω είναι απτή απόδειξη αυτού που συζητάμε. Στον τομέα μας δεν πρόκειται για σεξ, αλλά για εξουσία και σεξουαλική τρομοκρατία.

Το δικαίωμα αυτονομίας διαχείρισης του σώματος της γυναίκας και της αναπαραγωγικής της ικανότητας δυστυχώς αποτελούν απόρροια σεξισμού, κακοποίησης και μισογυνισμίου. Και ο τρόπος που εκδηλώνεται στις τέχνες; Μέσω μιας εκλεπτυσμένης και αδιόρατης μορφής βίας που προσέρχεται από όλη την ποικιλομορφία των φύλων και ομάδων. Φυσικά, πάντοτε και παντού υπάρχουν και οι φωτεινές εξαίρεσεις που δημιουργούν ένα όμορφο και θετικό μωσαϊκό στον χώρο των τεχνών».